

Arrest

nr. 348 462 van 11 juni 2026
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat N. EL JANATI
Rue Lucien Defays 24-26
4800 VERVIERS

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van "*Palestina afkomstig*" te zijn, op 5 augustus 2025 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 25 juli 2025.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 5 januari 2026 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 16 januari 2026.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat E. DARESHOERI *loco* advocaat N. EL JANATI.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Bestreden beslissing

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bezit u de Palestijnse nationaliteit en bent u geboren in Kan Younis op [...] 1997. U woonde daar ook altijd. U bent niet gehuwd en u heeft geen kinderen. U heeft vijf zussen en twee broers. U en uw familie ontvingen bijstand van UNRWA in Gaza. U behaalt uw middelbare school diploma en behaalt nadien nog een diploma als loodgieter.

Omwille van de slechte economische situatie en de algemene situatie verlaat u Gaza in eind september 2022. U reist via Egypte naar Turkije en van daaruit met een smokkelaar naar Griekenland. Rond 31 oktober 2023 komt u aan het op Griekse eiland Kos, waarop u een plek toegewezen krijgt in het opvangcentrum van Kos. Op 7 december 2023 dient u een verzoek om internationale bescherming in.

Na ongeveer drie maanden in het opvangcentrum ontvangt u een mail waarin staat dat u een beschermingsstatus krijgt in Griekenland. Vijf dagen na het ontvangen van deze mail, verkrijgt u uw Griekse verblijfskaart (ADET) en vraagt u uw Griekse reispas aan. Op dit moment, februari 2024, moet u het opvangcentrum van Kos verlaten.

Bij het verlaten van het centrum belt u een vriend die al eerder het opvangcentrum moest verlaten. Hij vertelt u over een magazijn in Kos waar veel Palestijnen verblijven en waar ook u voor tien euro per nacht terecht kan. In deze periode vindt u gedurende enkele dagen werk in de stad Kos. De werkgever betaalt minder loon uit dan afgesproken. U verblijft gedurende drie maanden in het magazijn. Een maand na het verlaten van het opvangcentrum ontvangt u een mail dat uw paspoort opgehaald kan worden in Thesaloniki. U gaat per ferry naar Athene en vervolgens per bus naar Thesaloniki om uw paspoort op te halen. Vervolgens keert u met het vliegtuig terug naar het magazijn in Kos. Uw reis wordt betaald door uw paternale neven in België en uw broer. Na meerdere gewelddadige invallen door de Griekse politie, besluit u om het magazijn te verlaten. Hierna woont u gedurende zes maanden ongeveer op straat in Kos. In deze periode kan u terecht bij een hulporganisatie voor een koekjespakket, een hygiënische kit, om te douchen en om uw gsm op te laden. Ze kunnen u niet helpen met het vinden van werk of onderdak. Via via vindt u een job bij een hoteluitbater in Kos. Deze eigenaar maakt uw AFM en AMKA in orde en opent een bankrekening voor u. Samen met andere Palestijnen moet u het hotel klaarmaken voor het toeristische seizoen. Gedurende één maand kan u werken en wonen in dit hotel. Hierna zet de hoteleigenaar u en de andere Palestijnen op straat. Hij betaalt u minder dan het afgesproken bedrag. U komt opnieuw op straat terecht.

Er vinden meerdere incidenten plaats tussen de Griekse politie en u en andere Palestijnen. De politie valt jullie lastig wanneer jullie op straat of in het bos slapen. Ze nemen jullie enkele keren mee naar een politiecel waar jullie aan jullie handen opgehangen worden, geschopt en geslagen worden. Enkele dagen voor uw vertrek uit Griekenland is er ook een incident tussen u en enkele Albanezen zonder dat er een aanleiding voor is. Hierop neemt u het besluit om Griekenland te verlaten omdat het te gevaarlijk is, omdat het onmogelijk is om er werk te vinden en omdat er geen medische zorg is.

Op 11 november 2024, ongeveer negen maanden nadat u hoorde dat u een Griekse beschermingsstatus ontving en enkele maanden na het ontvangen van uw Griekse reispas, verlaat u Griekenland per vliegtuig. U reist naar België en dient hier op 19 november 2024 een verzoek om internationale bescherming in. Uw reis wordt betaald door uw paternale neven en uw broer die zich in België bevinden.

Ter staving van uw verzoek legt u volgende documenten neer: Uw Griekse verblijfskaart (ADET), uw Griekse reispas, een kopie van uw Palestijnse identiteitskaart, paspoort en rijbewijs, uw registratie bij UNRWA, uw diploma loodgieterij, enkele medische documenten met betrekking tot uw linkeroog, een bevestiging van uw verblijfplaats in België, de geboorteakte van uw vader en enkele foto's van uw familieleden in Gaza.

Uw oudere broer, T.H.A.Z. (CGVS [...]; O.V. [...]) verliet Gaza in september 2019 omwille van de oorlog en algemene situatie. Op 5 december 2022 verkreeg hij de vluchtelingenstatus in Griekenland. Op 11 december 2023 diende uw broer een verzoek om internationale bescherming in in België, u weet niet waarom hij Griekenland verliet. Op 26 mei 2025 werd zijn verzoek niet-ontvankelijk verklaard daar hij reeds bescherming verkreeg in Griekenland. De beroepsprocedure bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen loopt nog.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

U haalt u aan dat u problemen heeft met uw linkeroog (DVZ bijkomende vragen M-status Griekenland; CGVS p. 5 en 6). Uit het verloop van het persoonlijk onderhoud op het CGVS kon echter niet worden opgemaakt dat u het moeilijk had om bepaalde vragen te beantwoorden. U begreep alle vragen en gaf ter zake zonder aarzeling of lange pauzes antwoord. Er bleek tijdens het persoonlijk onderhoud niet dat er op dat moment bijzondere steunmaatregelen aangewezen waren. Het persoonlijk onderhoud vond in normale omstandigheden plaats.

U bevestigt eveneens op het einde van het persoonlijk onderhoud dat u de gelegenheid had om al uw problemen te vertellen en dat u de vragen goed begrepen had (CGVS p. 18-19). Bovendien maakten noch u noch uw advocaat bezwaar tegen het plaatsvinden van het persoonlijk onderhoud. Eveneens verklaarde u dat er geen medische problemen waren waarmee rekening diende gehouden te worden tijdens het

persoonlijk onderhoud (CGVS p. 5). Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na onderzoek van alle gegevens in uw administratief dossier, wordt uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaard in overeenstemming met artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de wet van 15 december 1980.

Uit de elementen die voorhanden zijn, namelijk Eurodac search result, Eurodac Marked Record en het antwoorddocument van de Griekse Dublincel, blijkt dat u reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie, namelijk Griekenland. Deze vaststelling wordt door u niet betwist (CGVS, p. 6).

In het kader van het gemeenschappelijk Europees asielstelsel (GEAS) moet worden aangenomen dat uw behandeling en rechten er in overeenstemming zijn met de vereisten van het Verdrag van Genève, het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie en het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM). Het Unierecht steunt immers op de fundamentele premisse dat elke lidstaat met alle andere lidstaten een reeks gemeenschappelijke waarden deelt waarop de Unie berust, en dat elke lidstaat erkent dat de andere lidstaten deze waarden met hem delen. Dit impliceert en rechtvaardigt dat de lidstaten er onderling op vertrouwen dat de andere lidstaten deze waarden erkennen en het Unierecht, dat deze waarden ten uitvoer brengt, dus in acht nemen, en dat hun respectieve nationale rechtsordes in staat zijn een effectieve en gelijkwaardige bescherming te bieden van de door dat recht erkende grondrechten [zie: HvJ (Grote kamer) 19 maart 2019, nrs. C 297/17, C 318/17, C 319/17 en C 438/17, ECLI:EU:C:2019:219, Ibrahim e.a., randnummers 83-85 en HvJ (Grote kamer) 19 maart 2019, nr. C 163/17, ECLI:EU:C:2019:218, Jawo, randnummers 80-82]. Hieruit volgt dat verzoeken van personen die reeds internationale bescherming genieten in een EU-lidstaat in beginsel niet-ontvankelijk kunnen worden verklaard als uitdrukking van het beginsel van wederzijds vertrouwen.

De vaststelling dat er tussen de EU-lidstaten verschillen kunnen bestaan met betrekking tot de mate waarin aan begunstigden van internationale bescherming rechten worden toegekend en zij deze kunnen uitoefenen, doet geen afbreuk aan het gegeven dat zij onder dezelfde voorwaarden als de onderdanen van de lidstaat die de bescherming heeft toegekend toegang krijgen tot bijvoorbeeld (sociale) huisvesting, sociale bijstand, gezondheidszorg of tewerkstelling, en bijgevolg óók dezelfde stappen zullen moeten ondernemen om hiervan gebruik te maken. Bij de beoordeling van de situatie van begunstigden gelden dan ook de omstandigheden van de daar aanwezige onderdanen als maatstaf, niet de omstandigheden in andere lidstaten van de Europese Unie, en wordt rekening gehouden met de realiteit dat óók de socio-economische mogelijkheden van deze onderdanen erg problematisch en complex kunnen zijn.

In het andere geval zou het gaan om een vergelijk van nationale socio-economische systemen, bestaansvoorzieningen en nationale regelgeving, waarbij begunstigden van internationale bescherming een meer voordelige regeling zouden kunnen bekomen dan de onderdanen van de lidstaat die hen bescherming heeft verleend. Dit zet niet alleen het voortbestaan van het GEAS op de helling, maar werkt tevens irreguliere, secundaire migratiestromen in de hand, evenals discriminatie ten overstaan van EU-onderdanen,...

Ook het Europees Hof van Justitie oordeelde dat enkel uitzonderlijke omstandigheden in de weg staan dat het verzoek van een persoon die reeds internationale bescherming geniet in een andere EU-lidstaat, niet-ontvankelijk wordt verklaard, namelijk wanneer de voorzienbare levensomstandigheden van de begunstigde van internationale bescherming in een andere lidstaat hem er blootstellen aan een ernstig risico op onmenselijke of vernederende behandeling zoals bepaald in artikel 4 van het Handvest, welk artikel overeenstemt met artikel 3 EVRM. Het Hof voegde eraan toe dat bij de beoordeling van alle gegevens van de zaak een "bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid" moet worden bereikt, wat slechts het geval is "wanneer de onverschilligheid van de autoriteiten van een lidstaat tot gevolg zou hebben dat een persoon die volledig afhankelijk is van overheidssteun, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften, zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid" [Ibid., Ibrahim e.a., randnummers 88-90 en Jawo, randnummers 90-92].

Situaties die géén "zeer verregaande materiële deprivatie" teweegbrengen, zijn volgens het Hof van Justitie niét van aard zijn om de vereiste drempel van zwaarwegendheid te bereiken, zelfs al worden deze bijvoorbeeld gekenmerkt door een grote onzekerheid of sterke verslechtering van de levensomstandigheden,

door de omstandigheid dat begunstigden van internationale bescherming in een andere lidstaat er geen bestaansondersteunende voorzieningen genieten of voorzieningen die duidelijk beperkter zijn dan die welke in andere lidstaten worden geboden zonder dat zij anders worden behandeld dan de onderdanen van deze lidstaat, door het enkele feit dat de sociale bescherming en/of de levensomstandigheden gunstiger zijn in de lidstaat waar het nieuw verzoek om internationale bescherming is ingediend dan in de lidstaat die reeds bescherming heeft verleend, door de omstandigheid dat de vormen van familiale solidariteit waarop onderdanen van een lidstaat een beroep kunnen doen om het hoofd te bieden aan tekortkomingen van het sociale stelsel van die lidstaat meestal niet voorhanden zijn voor personen die er internationale bescherming genieten, door een bijzondere kwetsbaarheid die specifiek de begunstigde betreft of door het bestaan van tekortkomingen bij de uitvoering van integratieprogramma's voor begunstigden [Ibid., Ibrahim e.a., randnummers 91-94 en Jawo, randnummers 93-97].

Het Commissariaat-generaal is zich bewust van het gegeven dat diverse bronnen en rapporten waarop het acht vermag te slaan sinds enkele jaren een problematisch en precair beeld beschrijven op het vlak van de levensomstandigheden van begunstigden van internationale bescherming in Griekenland. Deze situatie wordt mee ingegeven door het Griekse politieke en socio-economische klimaat, en brengt voor (terugkerende) statushouders meer bepaald met zich mee dat zij zich geconfronteerd kunnen zien met administratieve complicaties bij de afgifte of hernieuwing van elementaire documenten die op hun beurt de toegang tot basisvoorzieningen (huisvesting, voedsel, hygiëne, medische zorgen) kunnen bemoeilijken (zie: Country Report: Greece. Update 2023, gepubliceerd door AIDA/ECRE d.d. 6/2024 en beschikbaar op https://asylumineurope.org/wp-content/uploads/2024/06/AIDA-GR_2023-Update.pdf; Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland, gepubliceerd door het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken d.d. juni 2022 en beschikbaar op <https://www.rijksoverheid.nl/documenten/ambtsberichten/2022/06/24/verslagfeitenonderzoek-naar-statushouders-in-griekenland-juni-2022>; Beneficiaries of international protection in Greece. Access to documents and socio-economic rights, gepubliceerd door RSA/PRO ASYL d.d. maart 2024 en beschikbaar op https://rsaeean.org/wp-content/uploads/2024/04/2024-03_RSA_BIP.pdf; Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland, gepubliceerd door het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken d.d. september 2024 en beschikbaar op <https://www.rijksoverheid.nl/documenten/ambtsberichten/2024/09/03/verslag-feitenonderzoek-naar-statushouders-in-griekenland-september-2024>; Communication on the status of migration management in mainland Greece gepubliceerd door de Europese Commissie op 4 april 2025 en beschikbaar op https://home-affairs.ec.europa.eu/communication-status-migration-management-mainlandgreece_en; Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights gepubliceerd door RSA d.d. april 2025 en beschikbaar op https://rsaeean.org/wp-content/uploads/2025/04/RSA_BIP_Report_EN.pdf.

Uit bovenstaande informatie blijkt dat begunstigden van internationale bescherming in Griekenland toegang hebben tot de arbeidsmarkt, de vastgoedmarkt en gezondheidszorg. Er zijn ngo's actief in Griekenland die ondersteuning bieden aan begunstigden van internationale bescherming. De commissaris-generaal is dan ook van oordeel dat deze informatie **niet toelaat om te concluderen dat een (terugkerende) begunstigde van internationale bescherming in Griekenland er op systematische wijze in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie verkeert of zal terechtkomen** die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften, zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid. Het Commissariaat-generaal heeft in dit verband overigens evenmin kennis van jurisprudentie van bijvoorbeeld het Europees Hof voor de Rechten van de Mens of arresten van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in deze zin.

Het Commissariaat-Generaal is derhalve van mening dat, hoewel een grotere voorzichtigheid aan de dag moet worden gelegd bij het onderzoek naar de levensomstandigheden van begunstigden van internationale bescherming in Griekenland en de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° in een aantal gevallen niet aan orde zal zijn, een individuele analyse noodzakelijk blijft. Het Commissariaat-Generaal besteedt hierbij in het bijzonder aandacht voor het bestaan van een verhoogde kwetsbaarheid van de verzoekers, aan hun individuele profiel en hun vermogen om rechten te doen gelden, stappen te ondernemen en in hun eigen basisbehoeften te voorzien.

Op basis van een analyse van het geheel van de elementen in uw administratief dossier, waarbij het aan u toekomt om het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in de EU-lidstaat die u deze bescherming verleende geëerbiedigd worden op individuele wijze te weerleggen, moet worden vastgesteld dat u onvoldoende concrete elementen aanhaalt die de niet-ontvankelijkheid van uw verzoek in de weg staan.

Waar uit de elementen in uw administratief dossier zou blijken dat u als verzoeker om internationale bescherming in Griekenland, dus vooraleer er u internationale bescherming werd verleend, geconfronteerd werd met bepaalde ernstige feiten, de Griekse politie zou u bij aankomst in Griekenland dermate geslagen hebben waardoor u uw zicht aan uw linkeroog verloor (CGVS, p. 5), moet worden vastgesteld dat hieraan geen geloof kan worden gehecht gezien dit tegenstrijdig is met uw eerdere verklaringen op de DVZ. Daar verklaarde u namelijk dat u reeds sinds uw geboorte in Gaza niets meer ziet door uw linkeroog (DVZ Bijkomende vragen M-status Griekenland). Het is dan ook niet geloofwaardig dat u uw zicht aan uw linkeroog verloor door toedoen van de Griekse politie.

Wat uw situatie als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland betreft, moet daarenboven worden benadrukt dat u geen concrete, soortgelijke ervaringen doet gelden.

Waar uit de elementen in uw administratief dossier zou blijken dat u als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland het slachtoffer bent geworden aanvaring(en) met de daar aanwezige autoriteiten, moet worden opgemerkt dat deze situatie niet kan worden aangemerkt als een onmenselijke of vernederende behandeling.

U verklaart met name dat u meerdere keren onderworpen werd aan controles door de Griekse politie en "muhabaraat" waarbij u meermaals geslagen en opgesloten werd (CGVS, p. 9-10). Uit uw verklaringen blijkt niet dat u persoonlijk geïnterviewd werd door de Griekse politie omwille van racistische motieven. U zegt namelijk dat deze controles plaatsvonden op de plek waar u sliep in het magazijn in Kos en in het bos waar u met andere Palestijnen verbleef. Het is echter erg waarschijnlijk dat de Griekse politie deze controles uitvoerde omwille van jullie onwettige verblijfplaatsen. Uit uw verklaringen blijkt dan ook veeleer dat u op ongelukkige wijze meermaals werd tegengehouden bij grote politieacties dan dat u geïnterviewd werd door de politie omwille van racistische motieven.

Bovendien blijkt op basis van de gegevens die voorhanden zijn dat u naar aanleiding van uw ervaringen géén pogingen hebt ondernomen om een beroep te doen op de hulp of bescherming van de bevoegde instanties (NPO, p. 16), hoewel hoger genoemd vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden tevens impliceert dat de daar aanwezige autoriteiten in staat zijn een effectieve en gelijkwaardige bescherming te bieden mits u uiteraard de nodige stappen zet. Volledigheidshalve kan hier ook nog opgemerkt worden dat uw verklaringen omtrent de mishandeling door de Griekse politie op het CGVS met een korrel zout genomen moeten worden (CGVS, p. 9-10) daar deze niet in lijn liggen met uw eerdere verklaringen bij de DVZ. Waar u op het CGVS verklaarde dat de politie u drie dagen ophing aan uw handen in de cel (CGVS, p. 10). Bij de DVZ verklaarde u echter dat u drie keer gearresteerd werd in Griekenland waarna ze u één of twee uur vasthielden (DVZ Vragenlijst, punt 3.1). Bovendien brengt u het bij de DVZ niet ter sprake dat u drie dagen opgehangen werd aan uw handen. Hieruit kan niet anders dan afgeleid worden dat u op het CGVS uw situatie ernstiger wil doen overkomen dan dat deze daadwerkelijk was.

Waar uit de elementen in uw administratief dossier zou blijken dat u als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geconfronteerd werd met bepaalde moeilijkheden op het vlak van werkgelegenheid, sociale bijstand, gezondheidszorg, onderwijs, huisvesting en integratie, voldoet deze situatie niet aan de bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid en cumulatieve voorwaarden zoals bepaald door het Hof van Justitie.

Hoewel dergelijke moeilijkheden een aanwijzing kunnen vormen van bepaalde problematische situaties zoals deze ook geïdentificeerd worden door het Hof (zie hoger), kan immers niet worden besloten dat u door de onverschilligheid van de daar aanwezige autoriteiten, en voor zover u volledig afhankelijk zou zijn geweest van overheidssteun, buiten uw wil en uw persoonlijke keuzes om, terecht bent gekomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die u niet in staat stelt om te voorzien in uw meest elementaire behoeften zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor uw fysieke of mentale gezondheid of u in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid. Evenmin zijn er concrete indicaties dat dit het geval zou zijn bij een terugkeer ernaartoe.

Uw gedrag wijst er immers op dat u steeds doordacht te werk ging, u uw plan kon trekken en wist waar u mee bezig was. Zo vond u na het verlaten van het opvangcentrum werk op Kos in onder andere een steengroeve en in een hotel (CGVS 8, 9, 14, 15 en 16). U vond via een vriend een verblijfplaats in een magazijn in Kos en kreeg ook een maand onderdak bij een werkgever (CGVS 7 en 9). Daarnaast reisde u zelfstandig van Kos met de ferry en de bus naar Thessaloniki om uw reispas op te halen, boekte u er een overnachting en regelde u zelf uw vliegtuigreis van Thessaloniki naar Athene (CGVS, p. 13). U vond voorts uw weg naar

(hulp)organisaties voor onder meer voedsel, douches en hygiënische producten (CGVS, p. 11, 14-15). En ook bij uw vertrek uit Griekenland wist u zelf een accommodatie te vinden waar u nog een week kon verblijven (CGVS, p. 17). Uit voorgaande blijkt dan ook dat u wel degelijk zelfredzaam bent en er van u kan verwacht worden alle mogelijke inspanningen te verrichten om een bestaan in Griekenland op te bouwen. Ook blijkt dat u een uitgebreid netwerk heeft om financieel op terug te vallen in een periode van eventuele instabiliteit of onzekerheid. Zo heeft u een maternale oom in Zweden en enkele paternale neven in België die u financieel kunnen ondersteunen indien nodig (CGVS, p. 3-4 en 13).

Bij uw algemene geloofwaardigheid van uw verklaringen met betrekking tot uw verblijf in Griekenland kunnen bovendien de nodige vraagtekens geplaatst worden, daar u erg inconsistente verklaringen aflegt met betrekking tot uw verblijfplaatsen in Griekenland. Zo verklaarde u aanvankelijk tijdens uw persoonlijk onderhoud dat u Kos nooit verliet tijdens uw verblijf in Griekenland (CGVS, p. 6-7). Nadien blijkt echter dat u Kos wel degelijk verliet voor het ophalen van uw paspoort in Thessaloniki (CGVS, p. 12). Ook met betrekking tot het ophalen van uw paspoort legt u erg tegenstrijdige verklaringen af. Aanvankelijk stelt u dat u de bus van Athene naar Thessaloniki en terug nam om uw paspoort op te halen, waarna u een week in Athene verbleef en vervolgens naar België reisde per vliegtuig op 11 november 2024 (CGVS, p. 12). Hierop geconfronteerd met het feit dat u eerder verklaarde dat u uw paspoort ophaalde één maand na het verkrijgen van uw ADET, dus rond januari 2024 (CGVS, p. 12-13), komt u op de proppen met een andere verklaring en stelt u dat u vergat dat u inderdaad van Kos met de ferry naar Athene reisde en vervolgens een bus pakte naar Thessaloniki om uw paspoort op te halen en vervolgens per vliegtuig terug te keren naar Kos (CGVS, p. 13). Dat u twee totaal uiteenlopende verklaringen ophangt over uw enige tripje binnen Griekenland doen de vraag rijzen of u daadwerkelijk enkel in Kos verbleef tijdens uw verblijf in Griekenland.

Uit uw verklaringen en de neergelegde documenten blijkt verder dat uw Griekse reispas en uw Griekse verblijfskaart (ADET) in originele vorm voorlegde op uw persoonlijk onderhoud op het CGVS, nog steeds geldig zijn (Bijkomende vragen M-status Griekenland; CGVS, p. 7; document 1). Ook verklaarde u op de DVZ dat u eveneens beschikte over een AMKA en AFM in Griekenland (Bijkomende vragen M-status Griekenland). Gezien u op de DVZ verklaarde dat u wel een AMKA en AFM toegewezen kreeg, kan er van uit gegaan worden dat deze eveneens nog steeds geldig zijn bij terugkeer naar Griekenland.

Wat het fiscaal registratienummer (AFM) betreft, herinnert het Commissariaat-generaal eraan dat uit objectieve informatie blijkt dat personen die na 31 december 2020 een verzoek om internationale bescherming indienen, automatisch een fiscaal registratienummer (AFM) krijgen wanneer zij hun kaart als verzoeker om internationale bescherming ontvangen (Beneficiaries of international protection in Greece. Access to documents and socioeconomic rights, RSA/PRO ASYL, p. 18, maart 2023, beschikbaar op: <https://rsaegearg.org/wp-content/uploads/2023/03/2023-03RSABIP.pdf>; Greece Refugee Info, 17 november 2022, beschikbaar op: <https://greece.refugee.info/en-us/articles/4985668588951>). In de praktijk worden de gegevens van begunstigden die al stappen hadden ondernomen om een AFM te verkrijgen tijdens hun procedure en deze ook hadden verkregen, niet automatisch bijgewerkt door de autoriteiten nadat zij bescherming hebben gekregen. Het is dus aan de begunstigde om een afspraak te maken bij het bevoegde belastingkantoor (DOY) om deze update te laten uitvoeren, op voorwaarde dat zij in het bezit zijn van een geldig ADET en hun woonadres kunnen aantonen (zie: Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights gepubliceerd door RSA d.d. april 2025 en beschikbaar op <https://rsaegearg.org/wp-content/uploads/2025/04/RSABIPReportEN.pdf>).

Begunstigden die als asielzoeker geen AFM hebben verkregen, volgen een afzonderlijke procedure en worden doorverwezen naar de DOY. In dat geval wordt hen een geldig ADET of een geldig DADP gevraagd. Uit de objectieve informatie blijkt dat er geen problemen zijn bij de uitvoering van deze procedure (ibid.; en Greece Refugee Info, 17 november 2022, beschikbaar op: <https://greece.refugee.info/en-us/articles/4985668588951>).

Gezien u over een geldige AFM beschikt, blijkt aldus dat u in staat bent om de nodige stappen te ondernemen bij de Griekse autoriteiten. Uit objectieve informatie blijkt bovendien dat "de AFM alleen wordt gedeactiveerd wanneer de verblijfsvergunning verloopt" (RSA/PRO ASYL, Beneficiaries of international protection in Greece - Access to documents and socio-economic rights, maart 2024, p. 20: "the AFM is automatically deactivated upon the expiry of the ADET and cannot be used until the ADET is renewed"). Gezien uw verblijfsvergunning niet verloopt voor 22 november 2025, is de AFM ook geldig tot die datum. Zelfs als u stappen moet ondernemen om een vervangkaart van uw gedrukte verblijfsvergunning te krijgen, blijft u toegang houden tot de arbeidsmarkt, een bankrekening en de huur van onroerend goed.

Met betrekking tot het sociale zekerheidsnummer (AMKA) merkt het Commissariaat-generaal op dat uit objectieve informatie ook blijkt dat het pas wordt gedeactiveerd wanneer de verblijfsvergunning verloopt (AIDA/ECRE, Country Report: Greece. Update 2023, juni 2024, blz. 248: "According to the latest JMD

F80320/109864/14.12.2023, the Social Security Number (AMKA) is deactivated a day after the residence permit expires"). Uit de objectieve informatie blijkt duidelijk dat het AMKA de dag na het verstrijken van de verblijfsvergunning wordt gedeactiveerd omdat de Griekse wet bepaalt dat het AMKA wordt gedeactiveerd in geval van illegaal verblijf op Grieks grondgebied (Ibid., blz. 278: " Specifically as regards deactivation due to nonlegal residence in the country, [deactivation] shall automatically take place on the day following the expiry of validity of the residence title, in the absence of renewal, extension or withdrawal of the status of international or temporary protection"). Gezien uw verblijfsvergunning niet voor 23 december 2026 verloopt, is uw AMKA ook tot die datum geldig.

Verder dient nog opgemerkt te worden dat u in Griekenland beschikte en in België nog steeds beschikt over een Griekse verblijfsvergunning geldig van 14/12/2023 tot 13/12/2026 en een Grieks vluchtelingenpaspoort geldig van 26/02/2024 tot 15/02/2029. Dit is een begin om een leven in Griekenland, mits het zetten van de nodige stappen, op te bouwen (zie ook info Ministry of Migration & Asylum, dd. 31.01.2024; CGVS p. 7).

De commissaris-generaal wijst erop dat uit objectieve informatie blijkt dat personen die internationale bescherming genieten in Griekenland gratis toegang hebben tot gezondheidszorg onder dezelfde voorwaarden als Griekse onderdanen (AIDA, Country Report: Greece. Update 2023, beschikbaar op : <https://asylumineurope.org/wp-content/uploads/2024/06/AIDA-GR2023-Update.pdf> en Communication on the status of migration management in mainland Greece gepubliceerd door de Europese Commissie op 4 april 2025 en beschikbaar op <https://home-affairs.ec.europa.eu/communication-status-migration-management-mainlandgreeceen>).

Uit objectieve informatie blijkt dat de belangrijkste problemen die personen met internationale bescherming in Griekenland ondervinden, verband houden met moeilijkheden om een verblijfsvergunning (ADET) en een sociale zekerheidsnummer (AMKA) te krijgen.

Het moet echter gezegd worden dat dit niet het geval is voor u. Hoewel uit objectieve informatie blijkt dat sommige ziekenhuizen moeilijkheden ondervinden om toegang te krijgen tot tolken, wijst deze informatie niet op systematische of onoverkomelijke moeilijkheden. Integendeel, uit een onderzoek dat tussen juni 2022 en juni 2023 door de UNHCR werd uitgevoerd, bleek dat slechts 29% van de gecontacteerde begunstigde verklaarde moeilijkheden te hebben ondervonden bij de toegang tot gezondheidszorg, met name als gevolg van de taalbarrière (AIDA, Country Report: Greece. Update 2023, beschikbaar op: <https://asylumineurope.org/wpcontent/uploads/2024/06/AIDA-GR2023-Update.pdf>).

Hierbij kan nog opgemerkt worden dat uit de door u voorgelegde medische documenten blijkt dat er voor het zicht van uw linker oog geen behandeling mogelijk is (zie document 5). Ook uit uw eerdere verklaringen bij de DVZ blijkt dat het hier om een aangeboren afwijking gaat (DVZ, Bijkomende vragen M-status Griekenland).

Bijgevolg, en gelet op het feit dat u zich niet beroept op een bijzondere kwetsbaarheid die een zware, complexe en regelmatige behandeling zou vereisen, is het Commissariaat-Generaal van oordeel dat u niet hebt aangetoond dat u, in geval van terugkeer naar Griekenland, zou worden geconfronteerd met een situatie die in strijd is met artikel 3 EVRM wegens de moeilijkheden om toegang te krijgen tot medische verzorging.

De overige door u neergelegde documenten kunnen bovenstaande vaststellingen niet wijzigen. Zo bevatten de documenten van uw UNRWA-registratie, Uw Palestijnse identiteitskaart, rijbewijs en paspoort, uw diploma, de geboorteakte van uw vader en foto's van uw familie in Gaza louter persoonsgegevens en familiegegevens die in deze beslissing niet ter discussie staan. Het document van de gemeente toont enkel uw huidige verblijfplaats in België aan.

Gelet op wat voorafgaat, moet worden besloten dat u het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden, niet weerlegt. Bijgevolg zijn er géén feiten of elementen voorhanden die de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° op uw specifieke omstandigheden in de weg staan, en wordt uw verzoek niet-ontvankelijk verklaard.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk op basis van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Minister op het feit dat u internationale bescherming werd verleend door Griekenland en dat u om die reden niet mag worden teruggezonden naar uw land van herkomst."

2. Verzoekschrift en nota's

2.1. Verzoeker beroept zich in een enig middel op de schending van:

- *Artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchtelingen (hierna: "Verdrag van Genève")*;
- *Artikel 3 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (hierna: "EVRM")*;
- *Artikelen 4, 13, 15 en 23 van Richtlijn 2011/95/EU van 13.12.2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen en staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (herschikking) (hierna: "Richtlijn 2011/95")*;
- *Artikelen 2 en 3 van de wet van 29.07.1991 betreffende de verplichting om administratieve handelingen formeel te motiveren (hierna: "Wet van 29.07.1991")*;
- *Artikelen 48/2 tot 48/7, 57/6, 57/6/1, 57/6/2, 57/7 en 62 van de Wet van 15.12.1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: "Wet van 15.12.1980")*;
- *De beginselen van redelijkheid, grondigheid en goed bestuur."*

In een eerste onderdeel gaat verzoeker in op de situatie van personen die internationale bescherming genieten en aanvragen in Griekenland. Hij stelt het niet eens te zijn met de analyse van verweerder en betoogt dat het er in feite op lijkt dat verweerder de situatie in Griekenland van personen die om internationale bescherming verzoeken, ernstig onderschat.

Verzoeker geeft een uiteenzetting inzake nationale en internationale rechtspraak over dit onderwerp (a).

Vervolgens geeft hij een theoretische uiteenzetting inzake de situatie in Griekenland voor personen die internationale bescherming genieten en aanvragen (b). Hij betoogt dat zijn situatie bij terugkeer naar Griekenland door grote onzekerheid zal worden gekenmerkt, aangezien hij een reëel risico zou lopen geen toegang te hebben tot gezondheidszorg, sociale voorzieningen, de arbeidsmarkt of huisvesting. Hij stelt dat er alle reden is om aan te nemen dat de verzoeker, indien hij naar Griekenland terugkeert, in geval van nood geen medische zorg zal kunnen krijgen. Verder stelt hij dat het feit dat de tegenpartij vermeldt dat verzoeker zich in België heeft kunnen redden, niet relevant is. Dit staat volgens verzoeker immers los van zijn situatie in Griekenland, waar hij bijvoorbeeld heeft verklaard dat hij ondanks het feit dat hij over een geldige verblijfsvergunning beschikte, geen huisvesting heeft kunnen vinden.

Hij benadrukt dat hij slechts met tussenpozen werk heeft kunnen vinden via personen die hij in Griekenland heeft leren kennen en gedurende een onbetwiste periode zonder onderdak en zonder enige hulp van de Griekse autoriteiten heeft verkeer. Hij wijst erop dat hij na zijn vertrek uit het opvangcentrum alleen dankzij de hulp van een Griekse organisatie niet zonder hulp is komen te zitten om in zijn meest elementaire behoeften te voorzien. Hij benadrukt dat het totale gebrek aan hulp van de autoriteiten het jammerlijke falen van het HELIOS-systeem illustreert en hekelt dat verweerder in de bestreden beslissing geen melding maakt van de stopzetting van dit programma. Verzoeker geeft een op landeninformatie gebaseerde analyse aangaande het HELIOS-programma, wijst op het tekort aan integratiecentra voor migranten in Griekenland en Athene en benadrukt de bijzonder vijandige context waarin zowel asielzoekers als begunstigden van internationale bescherming verkeren. Verzoeker meent dat al deze omstandigheden erop wijzen dat hij bij terugkeer alleen al op grond van het feit dat hij een vreemdeling is, aan ernstige discriminatie zou kunnen worden blootgesteld.

Verzoeker verwijst naar het arrest van het Hof van Justitie van de Europese Unie van 18 juni 2024, waarin het Hof heeft geoordeeld dat een lidstaat niet verplicht is de in een andere lidstaat toegekende vluchtelingenstatus automatisch te erkennen, dat de lidstaat een nieuw individueel onderzoek instellen, maar ten volle rekening moet houden met de beslissing van de andere lidstaat en met de elementen waarop die is gebaseerd. Hij benadrukt dat zijn verzoek om internationale bescherming inhoudelijk moet worden beoordeeld en niet alleen op ontvankelijkheid, temeer daar verzoeker op zijn gebruikelijke verblijfplaats aannemelijke vrees heeft aangevoerd op grond waarvan hij in Griekenland als vluchteling zou kunnen worden erkend. Hij besluit dat, gezien de uiterst onstabiele en volatiele situatie in de Gazastrook, er alle reden is om aan te nemen dat een beslissing ten gronde in plaats van een beslissing over de ontvankelijkheid tot een resultaat zou leiden dat in wezen vergelijkbaar is met de beslissing van de Griekse autoriteiten.

In een tweede onderdeel gaat verzoeker in op de motivering van de bestreden beslissing. Verzoeker betoogt dat het feit dat hij zonder geldige verblijfsvergunning zou komen te zitten en geen enkel document zou kunnen verkrijgen waarmee hij zijn aanvraag tot verlenging van zijn verblijfsvergunning kan staven, hem in een uiterst precaire situatie zou brengen, aangezien hij dan geen toegang zou hebben tot gezondheidszorg, sociale bijstand of zelfs huisvestingshulp. Hij wijst erop dat deze situatie herhaaldelijk door talrijke instanties aan de kaak is gesteld, zoals in het kader van dit beroep is aangevoerd, hetgeen in de beslissing met geen

woord wordt gerept. Verzoeker wijst erop dat, waar de bestreden beslissing aanvoert dat verzoeker in België al blijk heeft gegeven van zijn vindingrijkheid om aan te tonen dat hij zich bij terugkeer naar Griekenland zou kunnen redden, in geen verband staat met zijn situatie in Griekenland, waar hij nooit enige vorm van ondersteuning (sociale/medische/psychologische/juridische) heeft kunnen krijgen. Hij hekelt dat in de beslissing alleen wordt gewezen op het beginsel van gewettigd vertrouwen dat in principe tussen de lidstaten van de Europese Unie bestaat, zonder te vermelden dat dit beginsel slechts een weerlegbaar vermoeden oplevert dat de rechten van verzoeker in Griekenland zouden worden geëerbiedigd. Hij besluit dat er in Griekenland te veel belemmeringen lijken te zijn om aan te nemen dat hij bij terugkeer naar dit land niet in omstandigheden zou verkeren die in strijd zijn met artikel 3 van het EVRM. Hij verwijst naar rechtspraak van de Raad.

2.2. Bij het verzoekschrift voegt verzoeker een *“Folder van bewijsstukken”*, waarin hij middels URL naar landeninformatie met betrekking tot Griekenland verwijst.

2.3. Verweerder legt op 8 januari 2026 een aanvullende nota neer. Hierbij voegt verweerder stuk 1, dit betreft *“Nota ‘duiding e-mail Griekse autoriteiten - A.M.K.A.’, dd. 17 november 2025, juridische dienst CGVS”*. De overige (elf) middels URL gevoegde stukken betreffen landeninformatie inzake Griekenland.

2.4. Bij aanvullende nota van 15 januari 2026 verwijst verzoeker naar landeninformatie inzake de situatie in Griekenland voor statushouders en inzake de situatie in Gaza (Palestina).

Beoordeling

3. De Raad beschikt over een hervormingsbevoegdheid, moet een arrest vellen dat gemotiveerd is en geeft vooreerst aan waarom verzoekers verzoek om internationale bescherming al dan niet beantwoordt aan de voorwaarden van artikel 57/6, § 3, 3° van de Vreemdelingenwet, waarbij hij duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen.

Artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet bepaalt: *“De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen kan een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaren wanneer : [...]*

3° de verzoeker reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie”.

De parlementaire voorbereiding van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3°, van de Vreemdelingenwet stelt het volgende: *“Paragraaf 3, 3° heeft betrekking op de niet-ontvankelijkheid van een verzoek wanneer de verzoeker reeds in een andere EU-lidstaat de vluchtelingenstatus heeft verkregen of, bij uitbreiding, de subsidiaire beschermingsstatus. Reeds voorafgaandelijk aan dit ontwerp van wet kon de Commissaris-generaal, indien de verzoeker al de vluchtelingenstatus had verkregen in een andere EU-lidstaat, het verzoek niet in overweging nemen op basis van artikel 57/6/3 dat door dit ontwerp wordt opgeheven. Omwille van redenen van uniformiteit met de bewoordingen van de richtlijn 2013/32/EU wordt ervoor geopteerd de benaming “niet-inoverwegingname” te vervangen door “niet-ontvankelijkheid” van het verzoek om internationale bescherming. De vaststelling dat het CGVS een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk kan verklaren omdat de verzoeker reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie, houdt tevens in dat het CGVS een andere beslissing kan nemen indien blijkt dat de verzoeker aantoont dat hij niet kan rekenen op die bescherming.”* (Parl. St. Kamer, 2016-2017, nr. 54-2548/001, p. 107).

Deze praktijk is ingegeven door de betrachting om het verzoek om internationale bescherming van zij die reeds in een ander land internationale bescherming bekomen hebben op een meer efficiënte manier te behandelen en secundaire migratiestromen te voorkomen. Het betreft immers verzoeken om internationale bescherming waarvan kan worden vermoed dat de verzoeker geen nood heeft aan internationale bescherming in België precies omdat hij reeds in een ander land internationale bescherming geniet. Zulks geldt in voorliggend geval, dat betrekking heeft op een situatie waarin verzoeker internationale bescherming geniet in een EU-lidstaat, *in casu* Griekenland.

4. De bestreden beslissing werd genomen op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet. Dit artikel voorziet in de mogelijkheid om een verzoek om internationale bescherming van een vreemdeling niet-ontvankelijk te verklaren wanneer deze reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie. Deze bepaling vormt de omzetting naar Belgisch recht van artikel 33, lid 2, a) van de Richtlijn 2013/32/EU.

5. Uit de stukken van het administratief dossier blijkt dat verzoeker internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie, namelijk Griekenland.

Hij verkreeg er de vluchtelingenstatus op 14 december 2023 en werd in het bezit gesteld van Griekse verblijfsdocumenten, waarvan de Griekse verblijfsvergunning (ADET) geldig is tot 13 december 2026. Tevens kreeg verzoeker een Grieks reispaspoort dat geldig is van 26 februari 2024 tot 15 februari 2029 (administratief dossier, blauwe map, aanvraag derde landen van 29 april 2025, *Eurodac Search Result*, *Eurodac Marked Record*; administratief dossier, groene map, ADET en Grieks reispaspoort).

Verzoeker brengt geen elementen aan waaruit blijkt dat hij actueel niet meer over een beschermingsstatus zou beschikken. Hij brengt geen concrete gegevens of verifieerbare elementen bij die aantonen dat er sprake zou zijn van een intrekking of opheffing van de hem verleende status, noch bevat het administratief dossier enige concrete aanwijzing in die zin.

Bijgevolg wordt *in casu* vermoed dat verzoeker geen nood heeft aan internationale bescherming in België, precies omdat hij reeds internationale bescherming geniet in een ander land, met name Griekenland.

Om deze reden werd verzoekers beschermingsverzoek niet-ontvankelijk verklaard op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet. Deze bepaling vormt de omzetting naar Belgisch recht van het wederzijds vertrouwensbeginsel, vervat in artikel 33, lid 2, a) van de Richtlijn 2013/32/EU.

Dit wederzijds vertrouwensbeginsel betreft evenwel een weerlegbaar vermoeden.

6. Het wederzijds vertrouwensbeginsel wordt weerlegd indien de voorzienbare levensomstandigheden van een verzoeker, als persoon die internationale bescherming geniet in een andere EU-lidstaat, hem zouden blootstellen aan een ernstig risico op onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 4 van het Handvest.

De weerlegging vereist, specifiek voor wat betreft de voorzienbare levensomstandigheden, dat er sprake is van een situatie waarin een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid is bereikt. Deze drempel wordt bereikt wanneer de onverschilligheid van de autoriteiten van een lidstaat tot gevolg zou hebben dat een persoon die volledig afhankelijk is van overheidssteun, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid (HvJ 16 juli 2020, C-517/17, *Addis*, pt. 50-51 met verwijzing naar HvJ 19 maart 2019, *Ibrahim e.a.*, gevoegde zaken C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, pt. 90 en 101).

Wanneer er in een lidstaat sprake is van “*tekortkomingen die hetzij structureel of fundamenteel zijn, hetzij bepaalde groepen van personen raken*”, dan vallen deze tekortkomingen bijgevolg enkel onder artikel 4 van het Handvest wanneer zij een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid bereiken, wat afhangt van alle gegevens de zaak (cf. HvJ 19 maart 2019, gevoegde zaken C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, *Ibrahim e.a.*, pt. 89).

Het kan voorts niet volledig worden uitgesloten dat een persoon die om internationale bescherming verzoekt kan aantonen dat er sprake is van buitengewone omstandigheden die specifiek hemzelf betreffen en die ertoe kunnen leiden dat hij bij terugzending naar de lidstaat die hem reeds internationale bescherming heeft toegekend, wegens zijn bijzondere kwetsbaarheid, wordt blootgesteld aan een risico op een behandeling die strijdig is met artikel 4 van het Handvest (HvJ 16 juli 2020, C-517/17, *Addis*, pt. 52 met verwijzing naar HvJ 19 maart 2019, C-163/17, *Jawo*, pt. 95).

De Raad brengt verder nog in herinnering dat situaties die geen “*zeer verregaande materiële deprivatie*” teweegbrengen, volgens het Hof van Justitie niet van aard zijn om de vereiste drempel van zwaarwegendheid te bereiken, zelfs al worden deze bijvoorbeeld gekenmerkt:

- door een grote onzekerheid of sterke verslechtering van de levensomstandigheden;
- door de omstandigheid dat begunstigden van internationale bescherming in een andere lidstaat er geen bestaansondersteunende voorzieningen genieten of voorzieningen die duidelijk beperkter zijn dan deze die in andere lidstaten worden geboden zonder dat zij anders worden behandeld dan de onderdanen van deze lidstaat;
- door het enkele feit dat de sociale bescherming en/of de levensomstandigheden gunstiger zijn in de lidstaat waar het nieuw verzoek om internationale bescherming is ingediend dan in de lidstaat die reeds bescherming heeft verleend;
- door de omstandigheid dat de vormen van familiale solidariteit waarop onderdanen van een lidstaat een beroep kunnen doen om het hoofd te bieden aan tekortkomingen van het sociale stelsel van die lidstaat meestal niet voorhanden zijn voor personen die er internationale bescherming genieten; of
- door het bestaan van tekortkomingen bij de uitvoering van integratieprogramma's voor begunstigden.

Schendingen van de bepalingen van hoofdstuk VII van de Kwalificatierichtlijn die niet leiden tot een schending van artikel 4 van het Handvest, beletten niet om een beschermingsverzoek op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet niet-ontvankelijk te verklaren (arrest Ibrahim e.a., punten 91-94 en arrest Jawo, punten 93-97).

7. Verzoeker betoogt in essentie dat hij bij een terugkeer naar Griekenland een reëel risico loopt om terecht te komen in een situatie van materiële deprivatie, wat een schending inhoudt van artikel 3 van het EVRM en artikel 4 van het Handvest.

8. Vooreerst wordt de situatie onderzocht van personen die internationale bescherming genieten in Griekenland en dit op basis van de meest recente en volledige landenrapporten waarover de Raad in de huidige fase van de procedure beschikt.

Het Hof van Justitie heeft herhaaldelijk het belang benadrukt van “*objectieve, betrouwbare, nauwkeurige en naar behoren bijgewerkte gegevens en afgemeten aan het beschermingsniveau van de door het Unierecht gewaarborgde grondrechten*” voor de beoordeling van de vraag of de te verwachten leefomstandigheden voor een verzoeker als statushouder in die andere lidstaat, hem zouden blootstellen aan een ernstig risico op onmenselijke of vernederende behandelingen in de zin van artikel 4 van het Handvest (HvJ 19 maart 2019, gevoegde zaken C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, *Ibrahim e.a.*, pt. 88-89; beschikkingen van 13 november 2019, *Hamed en Omar*, C-540/17 en C-541/17, pt. 38).

In de door beide partijen aangebrachte verschillende rapporten wordt de huidige situatie van personen die internationale bescherming genieten in Griekenland onderzocht en beoordeeld, zowel wat betreft de inhoud van de in de artikelen 24 tot en met 35 van de Richtlijn 2011/95/EU bedoelde voordelen waarop zij als begunstigden van internationale bescherming aanspraak maken, als wat betreft de toegang tot deze voordelen waarop zij als begunstigden van internationale bescherming aanspraak maken (onder meer met betrekking tot werk, huisvesting, sociale voorzieningen en gezondheidszorg), als wat betreft de toegang tot deze rechten en voordelen. Ook de situatie van statushouders bij terugkeer naar Griekenland na verblijf buiten het Griekse grondgebied wordt hierin belicht en besproken.

Uit de verstreckte informatie blijkt duidelijk dat de situatie van statushouders in Griekenland moeilijk blijft op het vlak van huisvesting, werkgelegenheid en toegang tot de sociale en gezondheidszorgdiensten.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het beleid van de Griekse autoriteiten erop gericht is van begunstigden van internationale bescherming te verwachten dat zij zelfstandig zijn en voor hun eigen bestaansmiddelen zorgen, terwijl zij belangrijke administratieve en bureaucratische obstakels moeten overwinnen om toegang te krijgen tot bepaalde officiële documenten en zij – zeker wanneer zij terugkeren uit een andere lidstaat en niet (meer) over geldige verblijfsdocumenten beschikken – kunnen worden geconfronteerd met substantiële belemmeringen om hun rechten voor een potentieel lange wachtperiode te kunnen doen gelden. Dit betekent dat het voor statushouders moeilijk kan zijn om zelfstandig hun rechten te doen gelden en in de meest elementaire behoeften als voedsel, onderdak en stromend water te voorzien.

Gelet op de veelheid aan informatie die door beide partijen wordt bijgebracht, kan de Raad niet anders dan besluiten dat de huidige situatie van statushouders in Griekenland en bij hun terugkeer op dit ogenblik nog steeds precair en problematisch kan zijn, wat onder meer is te wijten aan de administratieve obstakels op het vlak van onder meer toegang tot huisvesting, werkgelegenheid en socio-economische en medische hulp waarmee zij worden geconfronteerd.

Aanzienlijke bureaucratische hindernissen, de lengte van de procedures voor de afgifte of vernieuwing van documenten die toegang geven tot fundamentele socio-economische rechten, het Griekse politieke en socio-economische klimaat, tekortkomingen bij de uitvoering van bestaande integratieprogramma's, het gebrek aan tolkdiensten in de publieke en gezondheidszorginstellingen, evenals de discriminatie bij de toegang tot verschillende socialezekerheidsuitkeringen (gevisieerd in de door de Europese Commissie in januari 2023 gestarte inbreukprocedure) vormen barrières die ervoor zorgen dat statushouders binnen de Griekse samenleving in (zeer) preciaire omstandigheden kunnen terechtkomen.

Gelet op de nieuwe wetgeving, onder meer inzake een AMKA, stelt de Raad een verdere evolutie vast naar een toenemende bureaucratische complexiteit in het verkrijgen van de juiste documenten die statushouders toegang geven tot de rechten en voordelen die zijn verbonden aan hun internationale beschermingsstatus in Griekenland.

9. De Raad herinnert eraan dat de tekortkomingen die hetzij structureel of fundamenteel zijn, hetzij bepaalde groepen van personen raken, “*een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid (moeten) bereiken, wat*

afhangt van alle gegevens de zaak” (HvJ 19 maart 2019, C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, Ibrahim e.a./ Bundesrepublik Deutschland, pt. 89). Deze drempel “wordt dus niet bereikt in situaties die, ook al worden zij gekenmerkt door een grote onzekerheid of een sterke verslechtering van de levensomstandigheden van de betrokken persoon, geen zeer verregaande materiële deprivatie meebrengen waardoor deze persoon in een situatie terechtkomt die zo ernstig is dat zijn toestand kan worden gelijkgesteld met een onmenselijke of vernederende behandeling” (ibid., pt. 91).

Rekening houdend met de ter beschikking gestelde informatie overweegt de Raad in de huidige stand van zaken dat er niet kan worden geconcludeerd dat (i) de levensomstandigheden van statushouders in Griekenland zodanig zijn dat deze statushouders, als zij naar daar zouden terugkeren, *a priori* allemaal automatisch geconfronteerd zouden worden met een reëel risico om terecht te komen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie waartegenover de Griekse autoriteiten onverschillig (zouden) staan en dat (ii) een meer diepgaande individuele beoordeling niet langer nodig is.

De hoger vermelde informatie over de situatie in Griekenland is op zichzelf niet voldoende om zonder meer te concluderen dat de bescherming die wordt geboden aan iedereen die daar internationale bescherming heeft bekomen, niet langer effectief of voldoende zou zijn, noch dat alle statushouders bij een terugkeer naar Griekenland zullen terechtkomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie, ook al wordt de situatie daar gekenmerkt door grote onzekerheid of een sterke verslechtering van de levensomstandigheden.

Een individuele beoordeling van verzoekers concrete, persoonlijke situatie en voorliggend beschermingsverzoek blijft dus aan de orde.

Het bovenstaande neemt niet weg dat er een zeer precare situatie is waardoor de grootste voorzichtigheid en zorgvuldigheid zijn geboden bij de beoordeling van beschermingsverzoeken van begunstigen van internationale bescherming in Griekenland. In dit verband moet rekening worden gehouden met “*alle gegevens van de zaak*” (HvJ 19 maart 2019, gevoegde zaken C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, *Ibrahim e.a./ Bundesrepublik Deutschland*, pt. 89) en is het noodzakelijk om het verzoek om internationale bescherming van verzoeker op basis van zijn individuele omstandigheden te beoordelen.

In deze moet bijzondere aandacht worden besteed aan het bestaan van een eventuele kwetsbaarheid van een verzoeker, aan zijn individueel profiel en zijn vermogen om rechten te doen gelden, stappen te ondernemen en in zijn eigen basisbehoeften te voorzien.

Hierbij moet nog aan worden toegevoegd dat wat deze individuele omstandigheden verder betreft de recente wetwijzigingen in Griekenland een daadwerkelijke toegang voor statushouders tot hun rechten en voordelen verder blijken te bemoeilijken.

Het komt verzoeker toe om in dit verband de nodige concrete elementen aan te reiken die van aard zijn om het vermoeden dat hij zich op de beschermingsstatus die hem in Griekenland werd verleend en de daaruit voortvloeiende rechten kan beroepen en dat hij niet terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie te weerleggen.

In dit verband benadrukt de Raad het fundamenteel belang van een persoonlijk onderhoud dat een verzoeker in staat moet stellen om alle elementen voor te leggen aan de hand waarvan zijn specifieke situatie en mate van kwetsbaarheid kunnen worden beoordeeld alsook alle elementen die kunnen aantonen dat een terugkeer naar de lidstaat die hem reeds internationale bescherming heeft verleend, hem zou blootstellen aan een risico van behandeling die in strijd is met artikel 4 van het Handvest (HvJ 16 juli 2020, C-517/17, *Addis*, pt. 54).

Met de loutere verwijzing naar de bijgebrachte en beschikbare algemene landeninformatie in zijn verzoekschrift en aanvullende nota toont verzoeker niet aan dat elke begunstigde van internationale bescherming in Griekenland zich in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie zoals geduid door het Hof van Justitie bevindt of dat hij of zij er bij terugkeer automatisch in zal belanden.

De verwijzing naar nationale en internationale rechtspraak is evenmin van die aard dat zij afbreuk kan doen aan het voorgaande. De appreciatie van de feiten in het licht van de bestaande situatie in Griekenland gebeurt in het kader van een individuele beoordeling van de zaak die voorligt in elk stadium van de asielprocedure. Feiten en elementen eigen aan elk concreet beschermingsverzoek zijn bepalend bij de beoordeling van het dossier.

10. In de bestreden beslissing wordt met recht gemotiveerd dat er op grond van het geheel van de gegevens in het administratief dossier geen elementen voorhanden zijn waaruit een bijzondere procedurele nood in verzoekers hoofde kan worden afgeleid.

Verweerder motiveert dienaangaande als volgt:

“U haalt u aan dat u problemen heeft met uw linkeroog (DVZ bijkomende vragen M-status Griekenland; CGVS p. 5 en 6). Uit het verloop van het persoonlijk onderhoud op het CGVS kon echter niet worden opgemaakt dat u het moeilijk had om bepaalde vragen te beantwoorden. U begreep alle vragen en gaf ter zake zonder aarzeling of lange pauzes antwoord. Er bleek tijdens het persoonlijk onderhoud niet dat er op dat moment bijzondere steunmaatregelen aangewezen waren. Het persoonlijk onderhoud vond in normale omstandigheden plaats.

U bevestigt eveneens op het einde van het persoonlijk onderhoud dat u de gelegenheid had om al uw problemen te vertellen en dat u de vragen goed begrepen had (CGVS p. 18-19). Bovendien maakten noch u noch uw advocaat bezwaar tegen het plaatsvinden van het persoonlijk onderhoud. Eveneens verklaarde u dat er geen medische problemen waren waarmee rekening diende gehouden te worden tijdens het persoonlijk onderhoud (CGVS p. 5). Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.”

Verzoeker voert in het verzoekschrift geen concreet verweer tegen de voormelde beoordeling inzake de bijzondere procedurele noden in zijn hoofde. In navolging van verweerder kan redelijkerwijze worden aangenomen dat verzoekers rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat hij kan voldoen aan zijn verplichtingen.

11. Verzoeker, een achtentwintigjarige volwassen man, maakt verder niet aannemelijk dat hij over een bijzondere kwetsbaarheid beschikt die hem zou verhinderen om zijn rechten te doen gelden, verbonden aan zijn status in Griekenland. Uit zijn verklaringen en de bijgebrachte documenten kan niet blijken dat hij kampt met enige medische of psychologische problemen die belangrijke gevolgen zouden hebben voor zijn zelfstandig functioneren.

Wat betreft verzoekers problemen met zijn linkeroog blijkt dat het om een aangeboren afwijking gaat (DVZ, bijkomende vragen M-status Griekenland). Uit de door verzoeker bijgebrachte medische documenten blijkt dat er voor het zicht van zijn linkeroog geen behandeling mogelijk is (administratief dossier, groene map). Hieruit komt, mede gelet op zijn manifest verschillende verklaringen bij de DVZ en verweerder dienaangaande, geenszins naar voor dat verzoeker heden te kampen heeft met medische problemen die hem zouden verhinderen om zijn rechten als statushouder in Griekenland te kunnen laten gelden.

De Raad kan niet anders dan vaststellen dat verzoekers verklaringen en de bijgebrachte medische documenten geenszins aantonen dat zijn fysieke en/of psychische gezondheidstoestand een impact zou hebben op zijn zelfredzaamheid, autonomie en globaal dagelijks functioneren.

Aldus kan in hoofde van verzoeker geen bijzondere kwetsbaarheid worden vastgesteld die het hem dermate moeilijk maakt om zich staande te houden en zelfstandig zijn rechten uit te oefenen dat er een ernstig risico is dat hij zou terechtkomen in leefomstandigheden die in strijd zijn met zijn grondrechten. Verzoeker brengt wat betreft zijn persoonlijke situatie geen specifieke elementen bij die blijf geven van een bijzondere kwetsbaarheid die hem zou verhinderen zijn rechten te doen gelden, verbonden aan zijn status toegekend in Griekenland, of waardoor hij bij terugkeer naar Griekenland een risico loopt te worden blootgesteld aan behandelingen die in strijd zijn met artikel 3 van het EVRM of artikel 4 van het Handvest.

12. De Raad benadrukt verder dat verzoeker op heden nog steeds beschikt over een geldige verblijfsvergunning (ADET), hetgeen hem toelaat toegang te verkrijgen tot andere essentiële documenten en basisvoorzieningen. Er ligt niet enig concreet gegeven voor waaruit blijkt dat verzoekers Griekse verblijfsvergunning thans zou zijn verstreken zodat zijn betoog betreffende de moeilijkheden om deze te hernieuwen bij terugkeer, niet dienstig kan worden aangevoerd.

Verzoeker toont ook niet aan dat hij in geval van terugkeer naar Griekenland en in de mate hij nood heeft aan (dringende) medische en/of psychologische opvolging, hij hiervan verstoken zal blijven en hij zou worden geconfronteerd met een situatie die in strijd is met artikel 3 van het EVRM of artikel 4 van het Handvest wegens de moeilijkheden om toegang te krijgen tot medische verzorging.

13. Verzoeker beroept zich in zijn verzoekschrift op de moeilijke situatie van begunstigden van internationale bescherming in Griekenland. Hij herneemt zijn eigen ervaringen in Griekenland (met name dat hij slechts met tussenpozen werk kon vinden in Griekenland, dat hij een periode zonder onderdak en zonder enige hulp van de Griekse autoriteiten heeft verkeerd), verwijst naar de moeilijke toegang tot huisvesting, gezondheidszorg, sociale voorzieningen en de arbeidsmarkt en wijst op algemene landeninformatie aangaande de situatie van statushouders in Griekenland die volgens hem een ernstig risico uitmaakt op onmenselijke of vernederende behandeling.

Evenwel volstaat het gegeven dat verzoeker bepaalde moeilijkheden ondervond zoals op het vlak van werkgelegenheid of huisvesting, niet om te besluiten dat hij door de onverschilligheid van de Griekse overheden en voor zover hij volledig afhankelijk zou zijn van overheidssteun, buiten zijn wil en persoonlijk keuzes om, is terechtgekomen in een situatie van verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt te voorzien in zijn meest elementaire behoeften zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid, noch zijn er concrete indicaties dat dit het geval zou zijn bij een terugkeer naar Griekenland.

Samen met verweerder dient vastgesteld dat verzoeker geen waarachtig beeld schept van de omstandigheden van zijn verblijf in Griekenland. Verzoeker legde immers tegenstrijdige en uiteenlopende verklaringen af over zijn verblijfplaatsen in Griekenland.

De bestreden beslissing stelt hieromtrent op goede gronden het volgende:

"Bij uw algemene geloofwaardigheid van uw verklaringen met betrekking tot uw verblijf in Griekenland kunnen bovendien de nodige vraagtekens geplaatst worden, daar u erg inconsistente verklaringen aflegt met betrekking tot uw verblijfplaatsen in Griekenland. Zo verklaarde u aanvankelijk tijdens uw persoonlijk onderhoud dat u Kos nooit verliet tijdens uw verblijf in Griekenland (CGVS, p. 6-7). Nadien blijkt echter dat u Kos wel degelijk verliet voor het ophalen van uw paspoort in Thessaloniki (CGVS, p. 12). Ook met betrekking tot het ophalen van uw paspoort legt u erg tegenstrijdige verklaringen af. Aanvankelijk stelt u dat u de bus van Athene naar Thessaloniki en terug nam om uw paspoort op te halen, waarna u een week in Athene verbleef en vervolgens naar België reisde per vliegtuig op 11 november 2024 (CGVS, p. 12). Hierop geconfronteerd met het feit dat u eerder verklaarde dat u uw paspoort ophaalde één maand na het verkrijgen van uw ADET, dus rond januari 2024 (CGVS, p. 12-13), komt u op de proppen met een andere verklaring en stelt u dat u vergat dat u inderdaad van Kos met de ferry naar Athene reisde en vervolgens een bus pakte naar Thessaloniki om uw paspoort op te halen en vervolgens per vliegtuig terug te keren naar Kos (CGVS, p. 13). Dat u twee totaal uiteenlopende verklaringen ophangt over uw enige tripje binnen Griekenland doen de vraag rijzen of u daadwerkelijk enkel in Kos verbleef tijdens uw verblijf in Griekenland."

Verzoeker biedt in het verzoekschrift geen dienstige uitleg voor zijn tegenstrijdige verklaringen aangaande zijn verblijfplaatsen in Griekenland.

De Raad benadrukt dat het aan de begunstigde van internationale bescherming toekomt om de nodige inspanningen te doen om zich te integreren in de samenleving waar hij internationale bescherming heeft bekomen, door er onder meer werk en huisvesting te zoeken en de taal te leren. Er kan van verzoeker verwacht worden dat hij de nodige procedures doorloopt en geduld uitoefent vooraleer hieromtrent conclusies te trekken. Zulke inspanningen blijken niet uit verzoekers verklaringen en gedragingen, hetgeen door verweerder terdege werd vastgesteld in de bestreden beslissing.

Uit het administratief dossier en zijn verklaringen blijkt dat hij op 14 december 2023 de vluchtelingenstatus verkreeg. Verzoeker vertrok reeds in november 2024 uit Griekenland (NPO, p. 18). Verzoeker verbleef aldus 11 maanden in Griekenland na het verkrijgen van de vluchtelingenstatus. Uit een dergelijk relatief kort verblijf kan geen werkelijk voornemen blijken tot het opbouwen van een duurzaam bestaan in Griekenland.

Bovendien kan samen met verweerder worden vastgesteld dat verzoeker voldoende autonoom en zelfredzaam is om zich bij terugkeer naar Griekenland te behelpen, alsook dat hij beschikt over een netwerk en middelen.

De bestreden beslissing motiveert immers op goede gronden als volgt:

"Uw gedrag wijst er immers op dat u steeds doordacht te werk ging, u uw plan kon trekken en wist waar u mee bezig was. Zo vond u na het verlaten van het opvangcentrum werk op Kos in onder andere een steengroeve en in een hotel (CGVS 8, 9, 14, 15 en 16). U vond via een vriend een verblijfplaats in een magazijn in Kos en kreeg ook een maand onderdak bij een werkgever (CGVS 7 en 9). Daarnaast reisde u zelfstandig van Kos met de ferry en de bus naar Thessaloniki om uw reispas op te halen, boekte u er een overnachting en regelde u zelf uw vliegtuigreis van Thessaloniki naar Athene (CGVS, p. 13). U vond voorts uw weg naar (hulp)organisaties voor onder meer voedsel, douches en hygiënische producten (CGVS, p. 11, 14-15). En ook bij uw vertrek uit Griekenland wist u zelf een accommodatie te vinden waar u nog een week kon verblijven (CGVS, p. 17). Uit voorgaande blijkt dan ook dat u wel degelijk zelfredzaam bent en er van u kan verwacht worden alle mogelijke inspanningen te verrichten om een bestaan in Griekenland op te bouwen."

Ook blijkt dat u een uitgebreid netwerk heeft om financieel op terug te vallen in een periode van eventuele instabiliteit of onzekerheid. Zo heeft u een maternale oom in Zweden en enkele paternale neven in België die u financieel kunnen ondersteunen indien nodig (CGVS, p. 3-4 en 13)."

Verzoeker hekelt in het verzoekschrift dat het argument dat de verzoeker vindingrijk is problematisch is omdat dit erop neerkomt dat de verantwoordelijkheid voor zijn integratie volledig bij hem wordt gelegd. Verzoeker slaagt er hiermee echter niet in de voorgaande vaststellingen met betrekking tot zijn zelfredzaamheid in een ander licht te brengen. Verzoeker, die geen blijk geeft van een bijzondere kwetsbaarheid, toont niet aan dat hij niet de nodige zelfredzaamheid heeft om in zijn levensbehoeften te voorzien.

Verzoekers zelfredzaamheid, gepaard met zijn korte verblijf in Griekenland, noopt tot de conclusie dat verzoeker geen enkele intentie had om in Griekenland een duurzaam leven op te bouwen, ook al hij beschikte hij over de daartoe benodigde capaciteiten.

Nu verzoeker beperkte stappen heeft gezet op het vlak van huisvesting en tewerkstelling en Griekenland al verliet korte tijd na het verkrijgen van zijn vluchtelingenstatus, kan hij bezwaarlijk stellen dat hij geen kans maakte op het verkrijgen van een job of onderdak of toegang tot medische zorgen. Verzoeker toont met zijn algemeen betoog in zijn verzoekschrift en het tegenspreken van de gevolgtrekkingen van verweerder niet aan dat hij zijn rechten in Griekenland niet zou kunnen doen gelden. Aangezien geen oprechte intentie kan blijken om een duurzaam bestaan op te bouwen in Griekenland, is het voor verzoeker onmogelijk om conclusies te trekken omtrent de mogelijkheden op vlak van huisvesting, werkgelegenheid, gezondheidszorg of het aanbieden van taalcursussen in Griekenland en slaagt hij er op geen enkele manier in om aan te tonen dat zijn rechten als statushouder er niet werden geëerbiedigd.

Gelet op wat voorafgaat kan worden aangenomen dat verzoeker over voldoende zelfredzaamheid en middelen beschikt opdat hij zich opnieuw zou kunnen vestigen in Griekenland.

Tot slot dient erop gewezen dat het feit dat er een einde wordt gesteld aan de materiële opvang voor begunstigden van internationale bescherming in samenhang moet worden bekeken met het feit dat nadat de beschermingsstatus wordt toegekend, de begunstigden zelf in hun onderhoud moeten voorzien. In het kader van huisvesting en tewerkstelling kan worden verwacht van verzoeker, die er internationale bescherming heeft verkregen, om de nodige procedures te doorlopen en geduld te oefenen vooraleer hij daaromtrent conclusies trekt. Verzoeker maakt niet aannemelijk, gelet ook op de korte tijd die hij er verbleef na de toekenning van internationale bescherming, dat hij niet in de mogelijkheid was om onder meer huisvesting, medische zorgen of tewerkstelling te kunnen krijgen in Griekenland. Het komt hem in dit verband bovendien toe om de middelen die het recht en zijn status in Griekenland hiertoe bieden terdege te gebruiken, hetgeen hij evenwel niet aantoonde. Hij toont niet aan deze afdoende te hebben benut, laat staan uitgeput.

14. Wat betreft de door verzoeker aangehaalde aanvaringen met de Griekse autoriteiten, motiveert de bestreden beslissing op goede gronden als volgt:

“U verklaart met name dat u meerdere keren onderworpen werd aan controles door de Griekse politie en “muhabaraat” waarbij u meermaals geslagen en opgesloten werd (CGVS, p. 9-10). Uit uw verklaringen blijkt niet dat u persoonlijk geïnterviewd werd door de Griekse politie omwille van racistische motieven. U zegt namelijk dat deze controles plaatsvonden op de plek waar u sliep in het magazijn in Kos en in het bos waar u met andere Palestijnen verbleef. Het is echter erg waarschijnlijk dat de Griekse politie deze controles uitvoerde omwille van jullie onwettige verblijfplaatsen. Uit uw verklaringen blijkt dan ook veeleer dat u op ongelukkige wijze meermaals werd tegengehouden bij grote politieacties dan dat u geïnterviewd werd door de politie omwille van racistische motieven.

Bovendien blijkt op basis van de gegevens die voorhanden zijn dat u naar aanleiding van uw ervaringen géén pogingen hebt ondernomen om een beroep te doen op de hulp of bescherming van de bevoegde instanties (NPO, p. 16), hoewel hoger genoemd vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden tevens impliceert dat de daar aanwezige autoriteiten in staat zijn een effectieve en gelijkwaardige bescherming te bieden mits u uiteraard de nodige stappen zet. Volledigheidshalve kan hier ook nog opgemerkt worden dat uw verklaringen omtrent de mishandeling door de Griekse politie op het CGVS met een korrel zout genomen moeten worden (CGVS, p. 9-10) daar deze niet in lijn liggen met uw eerdere verklaringen bij de DVZ. Waar u op het CGVS verklaarde dat de politie u drie dagen ophing aan uw handen in de cel (CGVS, p. 10).

Bij de DVZ verklaarde u echter dat u drie keer gearresteerd werd in Griekenland waarna ze u één of twee uur vasthielden (DVZ Vragenlijst, punt 3.1). Bovendien brengt u het bij de DVZ niet ter sprake dat u drie dagen opgehouden werd aan uw handen. Hieruit kan niet anders dan afgeleid worden dat u op het CGVS uw situatie ernstiger wil doen overkomen dan dat deze daadwerkelijk was.”

Verzoeker voert geen concreet verweer tegen de voormelde terechte en pertinente motivering, die steun vindt in het administratief dossier.

Waar verzoeker in het verzoekschrift gewag maakt incidenten van racisme en geweld tegen vluchtelingen en verzoekers om internationale bescherming in Griekenland, stelt dat hij bij terugkeer alleen al op grond van

het feit dat hij een vreemdeling is aan ernstige discriminatie zou kunnen worden blootgesteld en verwijst naar algemene landeninformatie dienaangaande, moet worden bemerkt dat hieruit niet kan blijken dat hij in geval van terugkeer naar Griekenland hierdoor zal terechtkomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften. De Raad merkt in dat verband op dat vreemdelingen in Griekenland, net als in andere lidstaten, kunnen worden geconfronteerd met discriminatie, racisme of xenofobie maar dat dit niet tot het besluit leidt dat de Griekse autoriteiten hun verplichtingen ten aanzien van verzoeker niet zullen nakomen of dat dit invloed heeft op de werking van de officiële instanties en de rechtscolleges in Griekenland. Bovendien houdt dit op zich evenmin in dat de Griekse autoriteiten hun verdragsrechtelijke verplichtingen niet nakomen en dat zij niet bij machte zouden zijn om een passende bescherming te bieden aan betrokkenen bij situaties van discriminatie, racisme of xenofobie.

15. Hoewel de beschikbare informatie getuigt van diverse problemen op het vlak van huisvesting, sociale zekerheid en tewerkstelling in hoofde van statushouders in Griekenland, blijft verzoeker, zoals blijkt uit het voorgaande, in gebreke om in zijn geval aan te tonen dat zijn levensomstandigheden in dat land de vereiste drempel van zwaarwichtigheid bereiken of zullen bereiken bij terugkeer. Verzoeker toont niet aan, ook al kan worden aangenomen dat zijn situatie door onzekerheid of een verslechtering van zijn levensomstandigheden gekenmerkt wordt, dat hij bij een terugkeer naar Griekenland in een situatie terechtkomt die zo ernstig is dat zijn toestand kan worden gelijkgesteld met een onmenselijke of vernederende behandeling. Hij toont niet aan dat hij persoonlijk in een situatie zou belanden die kan worden beschouwd als onmenselijk of vernederend in de zin van artikel 3 van het EVRM of artikel 4 van het Handvest van de Grondrechten van de EU.

16. In het kader van het gemeenschappelijk Europees asielstelsel kan en moet worden aangenomen dat de behandeling van personen die om internationale bescherming verzoeken in elke lidstaat in overeenstemming is met de vereisten van het Handvest, met name met de artikelen 1 en 4 ervan, waarin een van de fundamentele waarden van de Unie en haar lidstaten is verankerd. Het vermoeden en de uitoefening van de daaruit voortvloeiende keuzemogelijkheid om het verzoek niet-ontvankelijk te verklaren, lijkt *in casu* gerechtvaardigd (Hof van Justitie 18 juni 2024, nr. C-735/22, “*QY t. Bondsrepubliek Duitsland*”, overwegingen 49-54).

Aangezien verzoeker reeds een internationale beschermingsstatus werd toegekend in Griekenland die als toereikend werd beoordeeld, moet niet opnieuw worden nagegaan of verzoeker nood heeft aan een dergelijke status. Deze beoordeling, of de verzoeker een gegronde vrees heeft voor vervolging of een reëel risico loopt op ernstige schade in zijn land van herkomst, dient slechts te worden gemaakt indien het vermoeden, dat de aan verzoeker toegekende bescherming in Griekenland effectief is, wordt ontkracht. Verzoeker is op dit punt in gebreke gebleven.

Derhalve lijkt verzoeker geen elementen aan te brengen waaruit blijkt dat hij zich niet langer kan beroepen op de internationale bescherming die hem reeds werd toegekend in Griekenland.

Er liggen geen feiten of elementen voor die de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet op de individuele situatie van verzoeker in de weg staan, waarbij het beschermingsverzoek dan ook op die basis onontvankelijk dient te worden verklaard.

In deze omstandigheden is de verwijzing naar de situatie in Gaza in de aanvullende nota van 15 januari 2026 niet dienstig.

Een schending van artikel 4 van het Handvest en van artikel 3 van het EVRM wordt niet aangetoond. De Raad wijst er hierbij bovendien nog op dat de bestreden beslissing op zich geen verwijderingsmaatregel inhoudt.

Bovenstaande vaststellingen volstaan om het beroep te verwerpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op elf juni tweeduizend zesentwintig door:

W. MULS,

A.-M. DE WEERDT,

De griffier,

A.-M. DE WEERDT

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
griffier.

De voorzitter,

W. MULS